3737

Minister zonder portefeuille, tevens leider Nederlandse delegatie bij de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties te New York (Luns) aan minister van Buitenlandse Zaken (Beyen), 30 sept. 1954

Ik moge U verzoeken
a) onze vertegenwoordigers in Ankara, Stockholm, Kopenhagen en Oslo op te dragen de regeringen in het land hunner plaatsing dank te zeggen voor de uitgebrachte stem tegen plaatsing van de kwestie Nieuw-Guinea op de agenda en de hoop uit te spreken, dat zij Nederland ook bij verdere behandeling steun zullen verlenen;
b) opdracht te geven aan onze vertegenwoordigers in Ottawa, Caracas, Addis Abeba, Bogota en Lima waardering te betuigen voor onthouding en de hoop uit te spreken dat de regeringen te hunnent Nederland actief zullen steunen bij verdere behandeling;
c) vertegenwoordigers te Wellington en Reykjavik op te dragen teleurstelling kenbaar te maken over onthouding van stem en de verwachting uit te spreken dat zij Nederland bij verdere behandeling actief steun zullen verlenen;
d) opdracht te geven aan onze vertegenwoordigers in Rio de Janeiro, Santiago de Chile, Belgrado, Athene, Manila, Monrovia en Bangkok wederom het Nederlandse standpunt inzake Nieuw-Guinea uiteen te zetten en aan de regeringen aldaar te verzoeken dit standpunt bij verdere behandeling te steunen, al hebben zij vóór plaatsing op de agenda gestemd, wat dezerzijds opgevat wordt als uiting van de overtuiging dat de weg naar de Verenigde Naties open moet zijn voor alle klachten, zonder dat zulks omtrent merites der klachten prejudicieert. Wat Bangkok aangaat, ware wellicht stap bij Pibul persoonlijk te doen;
e) bij de te ondernemen stappen op de volgende argumenten speciaal de nadruk te leggen:
1. de Nederlandse soevereiniteit over Nieuw-Guinea staat buiten enige twijfel,
2. onderhandelingen, zoals gevoerd in het jaar 1950, zijn niet meer mogelijk, doordat Indonesië soevereiniteit zelf reeds veeltijdig heeft geproclameerd,
3. de Unie, welke ten aanzien van Nieuw-Guinea een dak had kunnen zijn voor samenwerking met Indonesië, waaronder Nederland destijds verregaande concessies aanbood, bestaat niet meer,
4. het beginsel van zelfbeschikking, waaraan Indonesië zijn onafhankelijkheid dankt, verzet zich tegen overdracht van Nieuw-Guinea,
5. de Verenigde Naties ondermijnen zich op dit punt door Nederland en Australië in een hoek te willen drijven, zonder dat zij iets kunnen oplossen. Alhier zal gebruik worden gemaakt van procedurele argumenten.

Kenmerk: Delegatie New York 10.
© NA, archief Minkol., codetel. 19546
http://resources.huygens.knaw.nl/indonesischebetrekkingen1945-1969/Nederlands-indonesischeBetrekkingen1950-1963/Document/19186